

нати ти войни, които страшно довършяли французска та младежъ: нѣмало къшта да не носи черни дрѣхи. Меежду това Бонапартъ се заловилъ на нова и най-голѣма война срещу Русия; причина на тая война било това, че царъ Александръ I перачилъ да пази континентална та система, която била много разорителна за царство то му.

Походъ въ Русия и въстание на Германия. Наполеонъ повелъ връзъ Русия тежка войска, повече отъ 500,000 души; освѣнъ французи ти въ нея имало и италиянска, шѣмска и полска войска (1812 г.). Руска та войска, която била на прѣдѣли ти подъ главатарство то на Барклая де Толли, била много по-малко, та затова зела да се оттеглява на внѣтрѣ въ Русия. Нѣ войска та не била благодарна отъ оттегляване то, и искала да се бие. Изново царъ Александръ турилъ новъ главатаръ, князь Кутузова, който се и ударилъ съ Французи ти при село Бородино. Тоя бой траялъ цѣль день съ голѣмо упорство и кръвопролитие; Руси ти се удържали на мѣсто то си; нѣ прѣзъ ноштъ та Кутузовъ рѣшилъ да се стѣписа. Наполеонъ влѣзълъ въ Москва, нѣ не нашълъ ни единъ човѣкъ въ нея. Тамъ се довършили Наполеонове ти успѣхи. Въ Русия всичкии народъ се повдигналъ срещу неприятель тѣ и се отворилъ страшенъ народенъ бой, като въ Италия; казаците и обрѣжени ти селяне истрѣбывали безъ брой отъ неприятелска та войска. Наполеонъ не се наелъ да зимова въ Москва, и трѣгналъ да излѣзе отъ Русия. Въ пѣть тѣ французска та войска била загаштена отъ Руси ти, та теглила много отъ гладъ и отъ студъ, и се побрѣкала съвсѣмъ. Кога да прѣмине прѣзъ Березина, била заобиколена отъ Руси ти и на-съ малко шѣла да падне въ робство заедно съ царъ тѣ си Наполеона; само нѣколко остатки отъ тая войска стигнали до руски ти прѣдѣли. Наполеонъ отърчалъ въ Парижъ да събере нова войска.